

af aktiveringsindsatsen kom under konkurrence, og hvor indsatsen blev målt på, hvor mange det rent lykkedes at få i varig og ordinær beskæftigelse. Både ministeren og hr. Bjarne Laustsen har nævnt muligheden for honorering af aktører i højere grad efter, hvor mange der kommer i ordinært arbejde. Det er da et skridt på vejen, og det synes jeg da er en god udmelding, som vi gerne vil være med til at arbejde videre på. Den øgede konkurrence, der bliver omkring det spørgsmål, fremmer nemlig aktiveringen, som fører til reelle job.

Det er klart, at der inden for en kort tid bør gøres noget for at stramme op inden for det eksisterende system, og at regeringen tager initiativer til at udforme en ny arbejdsmarkedspolitik i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og Folketingets partier. Nu er der så kommet et forslag på bordet, som skulle omfatte alle, og det synes jeg da er ganske udmærket. Lad så mange deltage i denne debat, som skal pågå fremover.

Jeg synes, der har været nogle positive meldinger fra ministeren, herunder en høj prioritering af kompetenceløft og inddragelse af medarbejderen i individuelle handleplaner, hvor der tages udgangspunkt i medarbejderens evner og ønsker.

Det lyder næsten, som om man ønsker at overføre principperne for revalideringsområdet til aktiveringsområdet i hvert fald for en kortere periode, men jeg må tage afstand fra nogle tanker, som specielt Enhedslisten har været inde på, om, at arbejdsløshed ligefrem skulle være en egentlig revalideringsgrund, som skulle føre til et uddannelsesforløb over en længere årrække.

Vi kan ikke støtte SF's forslag til vedtagelse, da vi ikke ønsker et bundet mandat til, hvad den videre debat skal indeholde, og af samme årsag kan vi stemme for regeringspartierne's forslag til vedtagelse.

Susanne Clemensen (CD):

CD har været med fra starten, da vi indførte den første arbejdsmarkedsreform, der brød med den mere passive arbejdsmarkedspolitik ved at stille større krav til de ledige sammen med bedre tilbud om jobtræning, aktivering og uddannelse. Men i modsætning til Socialdemokratiet er fuld beskæftigelse for os ikke noget, man alene opnår ved at fokusere på traditionelle midler som aktivering og uddannelse.

Vi er enige i, at på nuværende tidspunkt er der behov for, at aktiveringsindsatsen skal forbedres, og det er godt at høre, at arbejdsministe-

ren nu langt om længe er med på at tage konsekvensen af de utallige eksempler på en dårligt tilrettelagt aktiveringsindsats, som efterlader den ledige i en lige så håbløs og umulig situation som før den påbegyndte aktiveringsindsats.

Vi er meget enige i, at der er behov for, at systemet tager større hensyn til den enkelte ledige, og at der for alvor sættes tid af til en individuel behandling, så den lediges egne ønsker og motivation, arbejds- og uddannelseskvalifikationer samt øvrige livssituation inddrages i vurderingen af, hvilken indsats der skal til, for at den pågældende kommer i beskæftigelse.

Derfor synes vi også, at der ligger noget fornuftigt i at gå fra aktivering til kompetenceudvikling, når kompetenceudvikling netop forstås bredt og ikke kun fokuserer på uddannelsesmæssige kvalifikationer. Vi skal ud af den vane-tænkning, hvor de ledige i alt for høj grad ses som klienter, der ikke kan tage vare på sig selv og tage et ansvar.

Konsekvensen af det nuværende systems måde at fungere på er, at man lytter for lidt til den enkelte og dermed samtidig umyndiggør den ledige, som jo altså så omvendt mister troen på systemet og troen på egne handlemuligheder og dermed jo også får nemmere ved at fralægge sig ansvaret for en succesfuld aktivering.

Derfor er vi i CD positive over for det forslag, der har været fremme fra LO om at give den ledige flere muligheder at vælge imellem, hvor der vel at mærke kan være udsigt til et fast job bagefter, herunder også større mulighed for at vælge at komme i gang med en uddannelse i forbindelse med et ansættelsesforhold og netop ikke som i dag, hvor det foregår løsrevet fra arbejdsmarkedet.

Og så skal vi droppe den rigide regel om, at den ledige har krav på mindst 75 pct. aktivering i aktivperioden. Det ender i for meget fokus på kvantitet frem for kvalitet, men omvendt skal man naturligvis også sikre den ledige nogle veldefinerede rettigheder, så indsatsen ikke bliver for forskellig.

Når det gælder selve organiseringen af aktiveringsindsatsen, synes jeg, det på nuværende tidspunkt er lidt for tidligt at lægge sig fast på det. Vi er i CD hverken imponerede over arbejdsformidlingens indsats eller den indsats, der varetages i kommunerne. Men vi bruger som sagt mange milliarder på aktiveringsindsatsen, og med den meget lave arbejdsløshed, som vi har på nuværende tidspunkt, må vi naturligvis